

## Arrest

nr. 209 077 van 10 september 2018  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS  
Kortrijksesteenweg 641  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 april 2018 met refertenummer X.

Gezien en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat B. VRIJENS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger en een soennitische moslim van Tsjetsjeense origine. U bent afkomstig uit dorp Samashki in het district Atsjchoj-Martanovski te Tsjetsjenië.*

*Twee of drie maanden nadat uw zus, M. M. (...) (ov (...)), Tsjetsjenië had verlaten (d.i. 12 februari 2013) en haar partner kwam vervoegen in België werd u verschillende keren door gemaskerde mannen meegenomen naar het lokale politiekantoor. U werd telkens ondervraagd over de activiteiten en*

verblijfplaatsen van uw zus M. (...). Nadat u verschillende keren werd meegenomen begonnen de mannen u te beledigden en startten zij met het gebruik van geweld en foltertechnieken bij hun ondervragingen. Nadat u rond de overgang van 2013 naar 2014 gedurende een periode van een aantal maanden niet meer werd meegenomen voor ondervraging begon alles zich te herhalen: u werd opnieuw meegenomen, er werden u opnieuw vragen gesteld over uw zus en er werd gesproken over Zakayev en over de mogelijkheid dat u als klikker zou fungeren. Nadat u tijdens een ondervraging opnieuw gefolterd werd vertrok u, ergens in het begin van 2014, naar uw grootmoeder die woonachtig is in Grozny.

Vanaf de zomer van 2014, nadat u op basis van verklaringen van burens te horen kreeg dat er geen surveillance van uw woning meer was, keerde u terug naar uw eigen woning in Samashki. Ergens in augustus kwam S'. (...), een vriend van u, naar u toe. Hij vertelde u hoe hij samen met twee vrienden was meegenomen en drie tot vier dagen lang werd vastgehouden en mishandeld. Uw vriend werd onder druk gezet om valse bekentenissen af te leggen over collaboratie met rebellen. Begin of midden september 2014 was er een nachtelijke inval in uw woning. U en S'. (...) werden meegenomen en apart ondervraagd. U werd geslagen door uw ondervragers die van u wilden weten waarom S'. (...) naar u kwam. Ook uw zus kwam opnieuw ter sprake tijdens de ondervraging. De volgende morgen verzamelden verschillende familieleden en burens van u zich voor het politiekantoor waar u naartoe was gebracht. Om uw vrijlating te bekomen nam uw vader contact op met een voormalig medestudent die familie had die werkzaam was bij de lokale politiediensten. U werd 's morgens vrijgelaten en diezelfde dag nog trok u opnieuw naar uw grootmoeder in Grozny.

Uw vader vond een job in Barnaul in de regio Altai Krai en in december 2014 nam hij u mee naar daar. Omdat jullie genooddaakt waren om in oktober 2015 een domicilieadres te registreren raakte bekend waar jullie verbleven. In november 2015 kwam een wijkagent naar uw vader met de melding dat er een aanvraag was gekomen om jullie terug te sturen. Volgens de wijkagent zou een weigering om vrijwillig terug te keren gevolgd worden door een gedwongen terugkeer met een konvooi. U en uw vader keerden in december 2015 terug naar uw grootmoeder in Grozny.

Uw vader regelde de documenten die nodig waren om u definitief te laten vertrekken uit Tsjetsjenië. In mei 2016 vertrok u via Moskou naar Wit-Rusland waar u samen met andere vluchtelingen maandenlang werd vastgehouden. Jullie kregen weinig informatie over jullie vasthouding en werden verschillende keren ondervraagd. Nadat vier Tsjetsjenen die vanuit Wit-Rusland naar Tsjetsjenië werden teruggestuurd werden gedood bij terugkeer beval Lukashenko de vrijlating van alle Tsjetsjenen. U werd uiteindelijk in december 2016 vrijgelaten en u zette samen met andere Tsjetsjenen uw reisweg verder. Via Polen en Duitsland kwam u op 30 december 2016 aan in België. U diende op 10 januari 2017 een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw binnenlands paspoort, uw buitenlands paspoort en uw rijbewijs.

#### B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft de verschillende door u beweerde ondervragingen en het geweld dat hierbij gebruikt werd stelt u dat uw problemen er zijn gekomen omdat uw zus gezocht werd. U verklaarde hierover dat uw zus gevisieerd werd omdat haar man, S. L. I. (...) (ov (...)), werd gezocht (CGVS p. 8 en 15). Dienaangaande moet eerst en vooral opgemerkt worden dat er aan de verklaringen die uw zus aflegde geen geloof werd gehecht door het CGVS. Uw zus maakte met name niet aannemelijk dat ze in haar land van herkomst daadwerkelijk gezocht werd omwille van haar huwelijk met S. L. I. (...). Bijgevolg kon het CGVS geen geloof hechten aan de ingeroepen asielmotieven en werd er vastgesteld dat er in hoofde van uw zus niet kon besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Een volgende asielaanvraag die door uw zus werd ingediend kon geen ander licht werpen op de eerdere beoordeling. Bij een gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk vergrootten dat uw zus in aanmerking zou komen voor internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. In het kader van de beroepsprocedure werd de motivering van het CGVS middels een arrest overgenomen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Een kopie van de desbetreffende beslissingen werden aan uw administratief dossier toegevoegd. Aangezien er aan de persoonlijke vervolging die uw zus heeft aangereikt geen geloof kan worden gehecht, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u in dit kader oproept, namelijk de verschillende ondervragingen waarin u ten dele middels de toepassing van geweld en foltertechnieken onder druk zou zijn gezet om informatie vrij te geven over uw zus, haar verblijfplaatsen en haar activiteiten.

Dat er aan de door u en uw zus ingeroepen vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht werd bovendien bevestigd via verschillende incoherente en onlogische verklaringen die in dit verband werden afgelegd. Zo kan worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen tot op heden niets weet over de

problemen van uw schoonbroer en hier klaarblijkelijk ook nooit naar heeft geïnformeerd. Op de vraag waarom uw zus geïnterviewd werd antwoordde u: "Omdat ze gehuwd is met S. (...). Maar waarom die geïnterviewd is dat weet ik niet. Mijn ouders vertelden me dat ze haar meenamen om over S. (...) te vragen en dat ze mij namen om over mijn zus te weten te komen." Wanneer u vervolgens gevraagd werd naar de redenen waarom S. (...) geïnterviewd werd stelde u: "Als ik thuis was ik had enkel zijn voornaam gehoord. Ik zag hem niet. Pas hier heb ik hem ontmoet. Ik heb daar niet meer over gevraagd." Wanneer u geconfronteerd werd met het weinig logische aspect dat u nooit aan hem zou gevraagd hebben waarom hij tot op heden zou gezocht worden gaf u de weinig overtuigende verklaring dat dit niet besproken werd omwille van jullie leeftijdsverschil en de traditioneel moeilijke band tussen schoonbroers. U werd vervolgens gevraagd of u zich bij uw zus informeerde naar de situatie gaf u aan dat u het ook aan haar nooit had gevraagd en u stelde dat u daar nooit over had nagedacht (CGVS p. 15-16). Dat u noch aan uw schoonbroer, de bron van de problemen die u en uw zus zouden hebben meegemaakt, noch aan uw eigen zus vragen zou stellen over de redenen waarom S. (...) zou gezocht worden en waarom uw familie hierdoor ook zou geïnterviewd worden is uiterst onaannemelijk. De opmerkelijke stelling dat u hier bovendien niet aan zou gedacht hebben versterkt deze vaststelling nog. Indien u daadwerkelijk meermaals werd ondervraagd en gefolterd omwille van uw zus en haar man, is het geenszins logisch dat u hier niet meer over te weten zou willen komen. Geconfronteerd met deze gebrekkige logica stelde u louter: "Om welke reden S. (...) wordt geïnterviewd? Het is al bijna twintig jaar of meer dan vijftien. Wat er met hem vijftien jaar geleden gebeurde, dat heb ik niet gevraagd. Ik dacht er eerlijk gezegd nooit over na." (CGVS p. 15-16) Deze uitleg houdt evenwel weinig steek aangezien u verklaarde dat u pas vanaf 2013 geïnterviewd en mishandeld werd omwille van uw schoonbroer. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom u hier nooit over zou nagedacht hebben of waarom u hierover nooit vragen zou gesteld hebben. Uw verklaringen ter zake zijn in geen enkel opzicht overtuigend of aannemelijk en wijzen daarentegen verder op de eerder vastgestelde gebrekkige geloofwaardigheid. De gebrekkige logica zet zich verder wanneer de personen die op zoek zouden geweest zijn naar uw zus en schoonbroer het volgens uw verklaringen merkwaardig genoeg specifiek en uitsluitend op u hadden gemunt. Uit uw verklaringen blijkt immers dat er behalve u en uw zus nooit iemand anders van uw familie werd meegenomen door uw belagers. Zelfs uw vader zou volgens u nooit rechtstreeks benaderd geweest zijn met betrekking tot uw zus en haar man. U heeft er bovendien zelf ook geen enkel idee van waarom uw vader met rust zou zijn gelaten (CGVS p. 16-17). Dergelijk verloop is weinig plausibel. Niet in het minst omwille van het uiterst gewelddadige karakter van verschillende ondervragingen die plaatsvonden kan niet worden ingezien waarom uw vader volledig met rust zou worden gelaten en u als enige dermate hard zou worden aangepakt. Dit weinig logische verloop wordt bovendien nog verder versterkt wanneer rekening wordt gehouden met uw nog zeer jonge leeftijd op dat moment. Er moet in deze worden benadrukt dat u ten tijde van uw ondervragingen nog niet eens de leeftijd van achttien had bereikt, u werd immers pas achttien op 17 oktober 2013 en u werd al vanaf het begin van dat jaar meerdere keren meegenomen. Binnen deze concrete context kan niet worden ingezien waarom de ondervragers zich enkel tot u zouden richten in hun poging om informatie in te winnen over uw zus. Het schril contrast tussen de zwaarwichtige vervolgingsfeiten die u zou ondergaan zijn en het totale gebrek aan toenadering tot uw vader, bij uitbreiding de rest van uw familie, ondermijnt onmiskenbaar verder de aannemelijkheid van de door u ingeroepen asielmotieven en vervolgingsfeiten.

Een vergelijking van uw verklaringen met die van uw zus bevestigen bovendien de bovenstaande vaststellingen. Uw zus verklaarde tijdens haar interview op het CGVS, dat plaatsvond op 3 juni 2013, dat u op dat moment al niet meer thuis was. Gevraagd naar de verblijfplaatsen van u en uw andere zus verklaarde M. (...) meer bepaald: "Omwille van mijn probleem heeft vader hen ook weggebracht maar ze meldden me niets over hun verblijfplaats via telefoon, ze zijn er bang voor." (CGVS M. (...) p. 4) In tegenstelling tot de bewering van uw zus verklaarde u nochtans dat u thuis bleef wonen tot en met het voorjaar van 2014 en dat u dan, omwille van de gewelddadige ondervragingen, verhuisde naar uw grootmoeder in Grozny (CGVS p. 4-5). Later tijdens datzelfde gehoor bevestigde u bovendien dat u pas in 2014 voor het eerst wegging uit uw eigen woning (CGVS p. 25). U werd uiteindelijk geconfronteerd met de verklaringen die uw zus eerder bij het CGVS had afgelegd. U herhaalde louter dat u vanaf de eigen woning naar uw grootmoeder ging en u stelde dat u geen weet had van wat uw zus al dan niet bij het CGVS had verteld (CGVS p. 25). Een dergelijke uitleg ontkracht evenwel geenszins de vastgestelde incoherenties met betrekking tot uw verblijfplaatsen. Deze incoherente verklaringen betreffen bovendien de kern van uw asielrelaas aangezien de verhuis er gekomen is omwille van de erg precarie situatie en meer bepaald plaatsvond wanneer u na één van uw vasthoudingen zou zijn vrijgelaten (CGVS p. 13). Dat u en uw zus er niet in slaagden om coherente verklaringen af te leggen over wanneer u diende te verhuizen naar familie in Grozny ondermijnt dan ook verder de asielmotieven die door u en uw zus werden ingeroepen.

Wanneer verder de verklaringen van uw zus vergeleken worden met hetgeen u verklaarde, moet bovendien worden vastgesteld dat uw zus op geen enkel moment met een woord rept over de

ondervragingen of de folteringen die u zou hebben doorstaan. Zowel in het kader van haar interview op 3 juni 2013 als in het kader van haar meervoudige asielaanvraag die uw zus indiende bij de DVZ op 28 oktober 2014 maakt uw zus geen enkele melding over uw vervolgingsfeiten en haalt zij louter aan dat uw ouders meermaals benaderd werden. Op 28 oktober 2014, ruim nadat u al verschillende keren zou gefolterd geweest zijn stelde uw zus: "Na mijn aankomst in België zijn de autoriteiten die me eerder hadden aangehouden verschillende keren bij mijn ouderlijk huis geweest om naar mij te vragen bij mijn ouders. Ze vertelden aan mijn ouders dat ze ervoor moesten zorgen dat ik zou terugkeren, anders zouden zij problemen krijgen. Mijn vader en broer verbleven daarom niet meer thuis." (Verklaring meervoudige aanvraag – Motieven – Vraag 15) Ook in het verzoekschrift dat door uw zus middels haar raadsman werd opgemaakt op datum van 3 december 2014 werd er op geen enkele manier melding gemaakt van de diverse aanhoudingen waar u het voorwerp van zou geweest zijn. In het verzoekschrift staat meer bepaald te lezen: "Terwijl zij zich reeds in België bevond, vernam de verzoekster, door middel van haar ouders, dat de Kadyrovski zich opnieuw hadden voorgesteld, tot tweemaal of driemaal toe, op hun domicilie, op zoek naar haar, en dat haar ouders, naar aanleiding van deze bezoeken, besloten hebben om haar zus en haar broer in veiligheid te brengen." (Verzoekschrift p. 4) Rekening houdend met het feit dat het de man van uw zus was die de oorzaak vormde voor jullie problemen en met de vaststelling dat er niet alleen een blijvend contact was tussen uw zus en uw familie maar dat uw zus tevens op de hoogte werd gebracht van de evolutie van de situatie ter plekke én in België op dat moment een asielprocedure aan het doorlopen was, is het geenszins aannemelijk dat zij niet van uw aanhoudingen of uw problemen op de hoogte zou geweest zijn en deze niet ter sprake zou hebben gebracht. U werd op het CGVS geconfronteerd met het feit dat uw zus niets had verteld over uw ondervragingen en de folteringen die u zou ondergaan hebben. U stelde hierop louter dat u niet op de hoogte was van haar antwoorden en dat u hierover met uw zus zou spreken (CGVS p. 24-25). Gezien de voormelde context is deze uitleg evenwel weinig overtuigend. In deze moet daarentegen worden vastgesteld dat de schijnbaar volledige onwetendheid vanwege uw zus inzake de door u aangebrachte vervolgingsfeiten niet aannemelijk is en verder jullie beider geloofwaardigheid ter zake ondermijnt.

Naast de problemen die u zou gekend hebben omwille van uw zus en haar man haalde voorts nog aan dat u in de zomer van 2014 door politiediensten werd meegenomen en dat u werd ondervraagd over uw vriend S'. (...) die op dat moment bij u was ingetrokken. Uw vriend werd volgens uw verklaringen beschuldigd van samenwerking met rebellen en leefde, nadat hij eerder al enkele dagen was vastgehouden, ondergedoken bij u. De verklaringen die u hierover heeft afgelegd kunnen evenwel niet doen besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofd. De volgens u plotse intrek vanwege uw vriend was reeds een maand aan de gang wanneer jullie in september 2014 samen werden opgepakt bij u thuis (CGVS p. 13 en 18-23). Rekening houdend met dit relatief lange verblijf en het feit dat S'. (...) u kennelijk als iemand zag tot wie hij zich in nood kon richten is het uiterst opvallend hoe weinig u over S'. (...) en de situatie weet. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u niet eens de volledige (voor)naam van S'. (...) kent. U weet evenmin wanneer S'. (...) precies zou zijn opgepakt en u vroeg hem niet waarom hij precies naar u was gekomen (CGVS p. 18-19). U heeft er kennelijk geen idee van waar hij heeft verbleven tussen zijn arrestatie en zijn komst naar u, ofschoon er uit uw verklaringen blijkt dat er daar toch een zekere periode tussen zat (CGVS p. 20). U vroeg voorts niet over hoe de situatie was afgelopen voor de vrienden van S'. (...) die samen met hem werden opgepakt (CGVS p. 20-21). U had er evenmin een idee van wat er zou moeten gebeuren wanneer S'. (...) niet langer bij jullie kon blijven en bovendien blijkt uit uw verklaringen dat ook uw moeder geen vragen stelde over de situatie of over wanneer S'. (...) weer zou vertrekken (CGVS p. 21). Dergelijke gebrekkige kennis is geenszins aannemelijk. U gaf aan dat S'. (...) uw gast was en dat u daarom niet zomaar van alles kon vragen, maar gezien de duidelijk penibele situatie waarin S'. (...) zou verkeerd hebben is deze uitleg weinig overtuigend. Nog frappanter dan uw gebrekkige kennis is evenwel de vaststelling dat u na jullie gezamenlijke arrestatie nooit nog geïnformeerd heeft naar S'. (...) en de afloop van zijn arrestatie (CGVS p. 22-23). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u S'. (...) leerde kennen omdat jullie grootmoeders burens waren van elkaar. Aangezien u naar eigen zeggen nog maandenlang bij uw grootmoeder heeft verbleven na de arrestatie, met name tot aan uw vertrek uit uw herkomstregio in mei 2016, is het absoluut onlogisch dat u niet zou informeren naar wat er met uw vriend zou gebeurd zijn. U verklaarde dat u hier niet aan dacht, maar opnieuw moet worden opgemerkt dat een dergelijke uitleg gezien de context niet kan overtuigen. Op basis van het voorgaande moet worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de arrestatie van u en S'. (...).

Volledigheidshalve dient erop gewezen te worden dat uw schoonbroer, S. (...), op 29 augustus 2005 het vluchtelingenstatuut in België heeft verkregen op basis van de toenmalige politieke en militaire situatie. Op heden is de toen heersende situatie niet langer actueel en dient elk dossier op zijn eigen merites te worden beoordeeld. Er zijn geen indicaties voorhanden die er op wijzen dat u op heden omwille van uw schoonbroer vervolging of ernstige schade dient te vrezen in uw land van herkomst. U

brengt zelf evenmin concrete of geloofwaardige elementen aan die op het tegendeel zouden wijzen. Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat er inzake uw schoonbroer niet kan besloten worden tot het bestaan van een specifiek profiel waardoor hij thans nog in de negatieve aandacht zou staan.

Rekening houdend met de voormelde vaststellingen maakte u in het kader van uw asielaanvraag niet aannemelijk dat er in uw hoofde kan besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De documenten die u in het kader van uw asielaanvraag indiende vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw binnenlands paspoort, uw buitenlands paspoort en uw rijbewijs geven louter een blik op uw persoonsgegevens, dewelke door het CGVS niet betwijfeld worden. Deze documenten houden verder geen verband met de door u ingeroepen asielmotieven en hebben zodoende geen enkele impact hebben op de uitkomst van uw asielaanvraag.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting en verzoekers rechten van verdediging". Tevens meent verzoekende partij dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele

motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij stelt dat verwerende partij ten onrechte geen rekening heeft gehouden met het feit dat haar schoonbroer, S. L. I., in België het vluchtelingenstatuut heeft verkregen. Volgens verzoekende partij motiveert verwerende partij niet op afdoende wijze waarom zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging heeft. Verzoekende partij onderstreept dat zij geenszins kan terugkeren naar Tsjetsjenië.

2.2.3.2. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing uitgebreid gemotiveerd wordt dat aan de door verzoekende partij ingeroepen vervolgingsfeiten die zij zou gekend hebben omwille van haar zus en haar man geen enkel geloof kan worden gehecht nu (i) in het kader van de asielaanvraag van haar zus reeds geoordeeld werd dat zij niet aannemelijk maakte dat ze in haar land van herkomst daadwerkelijk gezocht werd omwille van haar huwelijk met S. L. I.; (ii) verzoekende partij niets weet over de problemen van haar schoonbroer – de oorzaak van haar problemen en die van haar zus – en hiernaar ook nooit heeft geïnformeerd; (iii) zij niet kan verklaren waarom de personen die op zoek zouden zijn geweest naar haar zus en schoonbroer het specifiek en uitsluitend op haar hadden gemunt en haar vader daarentegen met rust lieten; (iv) zij en haar zus incoherente verklaringen aflegden over wanneer verzoekende partij diende te verhuizen naar familie in Grozny; en (v) haar zus op geen enkel moment met een woord rept over de ondervragingen of de folteringen die verzoekende partij zou hebben doorstaan. Betreffende de problemen omwille van haar vriend S'. motiveert verwerende partij dat hieraan evenmin enig geloof kan worden gehecht nu het geenszins aannemelijk is dat (i) verzoekende partij dermate weinig weet over S'. en de situatie en (ii) verzoekende partij na hun gezamenlijke arrestatie nooit nog geïnformeerd heeft naar S'. en de afloop van zijn arrestatie dit terwijl hun grootmoeders burens zijn. Wat betreft de erkenning van haar schoonbroer als vluchteling, wordt er door verwerende partij op gewezen dat elk dossier op zijn eigen merites moet worden beoordeeld, dat er geen indicaties voorhanden zijn die er op wijzen dat verzoekende partij op heden omwille van haar schoonbroer vervolging of ernstige schade dient te vrezen in haar land van herkomst, dat verzoekende partij evenmin concrete of geloofwaardige elementen aanbrengt die op het tegendeel zouden wijzen en, ten slotte, dat er inzake haar schoonbroer niet kan worden besloten tot het bestaan van een specifiek profiel waardoor hij thans nog in de negatieve aandacht zou staan. Voormelde uitgebreide motivering wordt met bovenstaand verweer op geen enkele wijze *in concreto* weerlegd. Evenwel komt het aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze manifest in gebreke blijft.

2.2.4.1. Verder meent verzoekende partij nog dat de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en haar rechten van verdediging werden geschonden nu geen rekening werd gehouden met het feit dat zij laaggeschoold is (middelbaar beroepsonderwijs) en dat het ondertussen al twee jaar geleden is dat zij uit Tsjetsjenië vertrok.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat deze loutere verwijzing naar haar scholingsgraad en naar het feit dat zij reeds twee jaar geleden uit Tsjetsjenië vertrok geenszins van aard is de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. De Raad ziet vooreerst niet in hoe deze elementen een verklaring kunnen bieden voor haar onwetendheid betreffende de problemen van haar schoonbroer en het feit dat zij hiernaar nooit heeft geïnformeerd. Immers zouden de problemen van haar schoonbroer de oorzaak zijn waarom haar familie eveneens zou worden gevisieerd, waardoor verwacht kan worden dat verzoekende partij hiernaar zou hebben geïnformeerd. Evenmin werpt zij hiermee een ander licht op de motivering dat het onlogisch is dat de personen die op zoek zouden geweest zijn naar haar zus en schoonbroer het specifiek en uitsluitend op haar hadden gemunt. Ook het feit dat haar zus op geen enkel moment met een woord repte over de ondervragingen en de folteringingen die verzoekende partij zou hebben doorstaan wordt hiermee op enerlei wijze verklaard. Verder vormt deze uitleg evenmin een verschoning voor de incoherente verklaringen van verzoekende partij en haar zus over wanneer verzoekende partij diende te verhuizen naar familie in Grozny. Van deze verhuis mag immers verwacht worden dat verzoekende partij en haar zus er coherente verklaringen over zouden kunnen afleggen, ook na een bepaald tijdsverloop, nu deze verhuis er is gekomen omwille van de erg preciaire situatie en plaatsvond wanneer verzoekende partij na één van haar vasthoudingen zou zijn vrijgelaten. Verzoekende partij kan evenmin volstaan met een loutere verwijzing naar haar scholingsgraad (middelbaar beroepsonderwijs) om deze incoherentie te verklaren. Ten slotte is de Raad van oordeel dat de uitleg dat zij laaggeschoold is en dat zij reeds twee jaar geleden uit Tsjetsjenië vertrok ook geen enkele verklaring biedt voor het feit dat zij bij haar vriend S'. niet geïnformeerd heeft naar diens situatie, terwijl hij nochtans duidelijk in een penibele situatie zat, en voor het feit dat zij nagelaten heeft zich te informeren naar wat er met hem zou zijn gebeurd na diens arrestatie. De verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing, die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas, blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.5. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.6. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat verwerende partij dienaangaande in de bestreden beslissing het volgende motiveert: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999 , drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrepsd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.*

*Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op*

*een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is."*

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen aanbrengt die voormelde motivering in een ander daglicht stellen. Waar zij opmerkt dat het rapport van juni 2017 waarop verwerende partij zich steunt geenszins beschouwd kan worden als een recent rapport over de actuele situatie in Tsjetsjenië, wijst de Raad erop dat de loutere vaststelling dat het rapport dateert van juni 2017 niet volstaat om aan te tonen dat deze informatie niet meer actueel of niet correct zou zijn. Verzoekende partij doet niet de minste poging om aan te tonen dat de situatie in Tsjetsjenië thans niet meer in overeenstemming zou zijn met de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (administratief dossier, stuk 10, deel 1).

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.7. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 9 en 10), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 9 februari 2018 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.



**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT